

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 13.04.2020թ. թիվ 2011053757 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<3>> 6 2020թ. 7-13- 6238

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Արթուր Դավթյանի ՄԴ/28520-20 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Շենգավիթ վարչական շրջանի Սևանի 2-րդ նրբանցքի 3-րդ տան բնակիչ Արթուր Դավթյանը դիմումով խնդրել է վերանայել է Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011053757 որոշումը՝ հայտնելով իր անհամաձայնությունը կայացված որոշման կապակցությամբ՝ նշելով, որ իրավախախտումը կատարել է երթևեկության այլ մասնակցի գործողության հետևանքով:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011053757 որոշումը ենթակա է կատարման հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների եւ ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ունեցվող հակաիրավական, մեղավոր (**դիտավորյալ կամ անզգույշ**) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն:

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները: Նույն հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն որպես իրավախախտումը հիմնավորող ապացույց վարչական կամ դատական կարգով բողոքարկման վարույթում կարող են օգտագործվել Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 251-րդ հոդվածով նախատեսված ապացույցները:

<<Չափումների միասնականության ապահովման մասին>> ՀՀ օրենքի պահանջներով պայմանավորված Հայաստանի Հանրապետության շահագործվող բոլոր արագաչափ սարքերը սահմանված ժամկետում և կարգով ստուգաչափված են:

Ըստ արագաչափ սարքի տեխնիկական բնութագրի՝ այն փոխադրամիջոցը, որի արագությունը համարվում է չափված, պետք է առնվազն մասամբ գտնվի նկարի երրորդ քառորդում՝ ընթացքի ուղղությամբ (**գնահատման գոտի**): Գնահատման գոտում չպետք է լինի միևնույն ուղղությամբ շարժվող որևէ այլ փոխադրամիջոց՝ նույնիսկ մասամբ: **Հակառակ ուղղությամբ շարժվող փոխադրամիջոցները կարող են գտնվել գնահատման գոտում:**

ՀՀ կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 68-րդ կետի համաձայն՝ բնակավայրերում

տրանսպորտային միջոցների երթևեկությունը թույլատրվում է 60 կմ/ժ ոչ ավելի արագությամբ: Նույն որոշման 70-րդ կետի համաձայն բնակավայրերում և բնակավայրերից դուրս ճանապարհների առանձին հատվածներում, 3.24՝ «Առավելագույն արագության սահմանափակում» նշանի կիրառմամբ, կարող է սահմանվել սույն կանոնների 68-70-րդ կետերով սահմանված առավելագույն արագությունից ինչպես ցածր, այնպես էլ բարձր արագություն: 3.24՝ «Առավելագույն արագության սահմանափակում» նշանի կիրառմամբ սույն կանոնների 68-70-րդ կետերով սահմանված առավելագույն արագությունից բարձր արագություն սահմանելու դեպքում այն չի կարող գերազանցել բնակավայրում 80 կմ/ժ-ը, իսկ բնակավայրից դուրս՝ 110 կմ/ժ-ը:

Վիճարկվող որոշման անհատական ծածկագրի տակ զետեղված լուսանկարի ուսումնասիրությամբ հստակ է դառնում, որ չի կարող կասկածի տակ դրվել իրավախախտումը հենց դիմումատուին պատկանող տրանսպորտային միջոցով կատարված լինելու հանգամանքը, **քանի որ այն գտնվում է լուսանկարի գնահատման գոտում:** Գնահատման գոտում առկա չէ միևնույն ուղղությամբ շարժվող որևէ այլ փոխադրամիջոց՝ նույնիսկ մասամբ:

Այսպիսով՝ ակնհայտ է, որ Երևան քաղաքի Իսակովի պողոտայում տեղադրված 71764 գործարանային համարի արագաչափ սարքով արձանագրվել է դիմումատուին պատկանող տրանսպորտային միջոցի արագությունը՝ 3.24՝ 80 կմ/ժ «Առավելագույն արագության սահմանափակում» նշանի ազդման գոտում երթևեկել է 94 կմ/ժ արագությամբ, հանելով արագաչափ սարքի հնարավոր սխալանքի 10 կմ/ժ չափը, գերազանցել է երթևեկության սահմանված արագությունը 4 կմ/ժ-ով, որի համար սահմանված է պատասխանատվություն Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124.4-րդ հոդվածի 1-ին մասով, հետևաբար դիմումատուին վարչական տույժ նշանակելու մասին որոշումն իրավաչափ է և այն բեկանելու որևէ հիմք առկա չէ:

Ինչ վերաբերվում է իրավախախտումը երթևեկության այլ մասնակցի գործողության հետևանքով կատարված լինելու դիմումատուի պնդմանը, այն արժանահավատ համարել հնարավոր չէ:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով ՀՀ Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ>> ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 13.04.2020թ. թիվ 2011053757 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Արթուր Դավթյանին:

Ե. Կարապետյան